

НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ

КАБИНЕТ ГУВЕРНЕРА
ОДСЕК ЗА ОДНОСЕ СА ЈАВНОШЋУ
XV/2-565/4/10

Београд, 29.12.2010.

**НУНС Центар за истраживачко новинарство
новинару Анђели Миливојевић**

Београд
Ресавска 28/II спрат

Поштована,

У вези Вашег захтева за приступ информацијама од јавног значаја, у коме сте од Народне банке Србије тражили информацију о томе када су Акционарско друштво за осигурање Delta generali osiguranje Београд, Милентија Поповића 7б и Акционарско друштво за реосигурање Delta generali reosiguranje Београда, Милентија поповића 7б, као један стицалац, затражили сагласност од НБС за стицање акција, као и копију захтева поменутих друштава за добијање сагласности НБС за стицање акција и копију одговора НБС на захтев поменутих друштава за стицање акција, обавештавамо Вас следеће:

Акционарско друштво за осигурање Delta Generali osiguranje Београд и Акционарско друштво за реосигурање Delta Generali reosiguranje Београд, поднели су 15.09.2008. године као један стицалац захтев за стицање власништва, укупно до 50.636 акција укупне номиналне вредности у износу од 303.816 хиљада динара, што би им омогућило до 10% (од 5% до 20%) гласачких права у Банци. Решењем Народне банке Србије овај захтев је одбијен.

У прилогу Вам достављамо копију захтева Стицаоца.

Такође, у прилогу Вам достављамо и Решење о делимичном одбијању Вашег захтева у делу који се односи на копију Решења Народне банке Србије којим је одлучено о захтеву Стицаоца.

С поштовањем,

По овлашћењу гувернера

Бојана Марковић

НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ
КАБИНЕТ ГУВЕРНЕРА

На основу члана 18. став 1. тачка 3) Закона о Народној банци Србије ("Службени гласник РС", бр. 72/2003, 55/2004, 85/2005 – др. закон и 44/2010) и члана 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", бр. 120/2004, 54/2007, 104/2009 и 36/2010) и решења Г. бр. 13471 од 5. октобра 2010. године, решавајући по захтеву Анђеле Миливојевић, из НУНС-а, Центар за истраживачко новинарство, Београд, ул. Ресавска бр. 28, за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, доносим

РЕШЕЊЕ

Одбија се делимично захтев Анђеле Миливојевић, из НУНС-а, Центар за истраживачко новинарство, Београд, ул. Ресавска бр. 28, за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја.

Образложење

Анђела Миливојевић, из НУНС-а, Центар за истраживачко новинарство, Београд, ул. Ресавска бр. 28, поднела је 14. децембра 2010. године Народној банци Србије захтев за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, на основу члана 15. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (у даљем тексту : Закон), а ради новинарског извештавања о Универзал банци а.д. Београд. Анђела Миливојевић је захтевала:

- податак о томе када су (тачан датум) Акционарско друштво за осигурање Delta Generali osiguranje Београд, Милентија Поповића 7б и Акционарско друштво за реосигурање Delta Generali reosiguranje Београд, Милентија Поповића 7б, као један стицалац затражили сагласност од Народне банке Србије за стицање акција,
- копију захтева наведених правних лица за добијање сагласности Народне банке Србије за стицање акција, као и
- копију документа "који представља одговор Народне банке Србије на захтев Акционарског друштва за осигурање Delta Generali osiguranje Београд, Милентија Поповића 7б и Акционарског друштва за реосигурање Delta Generali reosiguranje Београд, Милентија Поповића 7б, за добијање сагласности Народне банке Србије за стицање акција (документ који садржи разлоге добијања или недобијања сагласности Народне банке Србије за стицање акција)".

Ценећи наведени захтев, Народна банка Србије је имала у виду да је Законом прописано да је информација од јавног значаја она информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна (члан 2.), те да се права из овог закона могу изузетно подврхи ограничењима прописаним

овим законом ако је то неопходно ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону (члан 8). Нарочито је имала у виду да је Законом утврђено да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописана или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као државна, службена, пословна или друга тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересима заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији (члан 9. тачка 5).

Дана 15. септембра 2008. године, Акционарско друштво за осигурање Delta Generali osiguranje Београд и Акционарско друштво за реосигурање Delta Generali reosiguranje Београд, поднели су као један стицалац (у даљем тексту: Стицалац), Народној банци Србије захтев за стицање власништва - укупно до 50.636 акција укупне номиналне вредности у износу од 303.816 хиљада динара, што би им омогућило до 10% (од 5% до 20%) гласачких права у Универзал банци а.д. Београд. Одлучујући по овом захтеву, а који је достављен тражиоцу информације Анђели Миливојевић, Народна банка Србије донела је решење о одбијању захтева. Међутим, ово решење се не може учинити доступним, јер садржи оцену бонитета Стицаоца која представља тајни податак и зато што интереси заштићени законом претежу над интересима тражиоца информације да му се омогући остваривање права на њихов приступ.

У овом случају, треба имати у виду да се Стицалац, тј. Акционарско друштво за осигурање Delta Generali osiguranje Београд и Акционарско друштво за реосигурање Delta Generali reosiguranje Београд, баве делатношћу осигурања, односно реосигурања, да Народна банка Србије на основу члана 4. тачка 5) Закона о Народној банци Србије врши контролу односно надзор над обављањем ових делатности, те да оцена бонитета ових правних лица, у складу са одредбом члана 86а. Закона о Народној банци Србије, представља тајни податак. Наиме, одредбом члана 86а став 1. тачка 4) наведеног закона прописано је да се као тајни подаци настали у пословању Народне банке Србије нарочито одређују подаци који се односе на појединачне податке и показатеље пословања субјеката над којима Народна банка Србије врши контролну, односно надзорну функцију, док је одредбом става 3. овог члана, прописано да су функционери Народне банке Србије и запослени дужни да чувају тајне податке без обзира на начин на који су их сазнали.

Указује се и на то да је наведено решење донето у управном поступку по захтеву странке, у коме се одлучивало о правима и интересима те странке – подносиоца захтева, да само та странка има право да зна како је надлежни орган одлучио по том захтеву, те да се решење доставља искључиво подносиоцу захтева. Достављање решења трећем лицу директно би утицало на повреду права и интереса странке у поступку. С тим у вези, наводи се да је чланом 14. Закона прописано да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право лица на које се тражена информација лично односи, изузев у одређеним, законом прописаним случајевима.

Дакле, подаци и информације у вези са оценом Народне банке Србије о бонитету Стицаоца представљају тајни податак. Давање ових података без пристанка Стицаоца представљало би повреду његовог права на заштиту пословних података које није у обавези да објављује у складу са прописима, што би отворило могућност њихове злоупотребе и, евентуално, довело до нарушувања пословног угледа Стицаоца, те да се

као такви, у складу са овим законом, могу подврћи ограничењу доступности. Такође, разлог због којих ови подаци представљају тајну могли би се тражити у високом ризику погрешне интерпретације таквих података или њихове могуће злоупотребе, што би могло довести до поремећаја на банкарском тржишту и утицати на стабилност финансијског сектора.

Поред тога што су тражени подаци тајни, интереси заштићени законом претежу над интересима тражиоца информације да се омогући остваривање права на њихов приступ. Наиме, претежнији интерес је управо утврђен у Закону о Народној банци Србије. Тим законом је дефинисан циљ Народне банке Србије који се односи на очување и јачање стабилности финансијског система (члан 3. став 2), а којим се Народна банка Србије руководи приликом оцене услова, односно бонитета подносиоца захтева у поступку одлучивања о давању претходне сагласности за стицање власништва у банци у складу са Законом о банкама („Службени гласник РС“, бр. 107/2005 и 91/2010) и Одлуком о спровођењу одредаба Закона о банкама које се односе на давање прелиминарног одобрења за оснивање банке и дозволе за рад банке, као и појединих одредаба које се односе на давање сагласности Народне Банке Србије ("Службени гласник РС", бр. 51/2006 и 129/2007). У тим поступцима, Народна банка Србије води рачуна и о заштити депонената банке чије се акције стичу.

Због тога, оцена Народне банке Србије о бонитету подносиоца захтева за стицање власништва у банци подразумева сагледавање способности овог лица да дугорочно позитивно утиче на њено пословање, на основу његовог целокупног дотадашњег пословања и управљања у другим правним лицима, као и других података (профитне, финансијске и оперативне стабилности стицаоца, тенденција у његовом пословању, односно финансијском стању, реално расположива средства која ово лице намерава да уложи у банку, као и могућност обезбеђења додатног капитала, чињенице да ли је инвестирање у власничке уделе у банкама и управљање тим уделима његов стратешки циљ који је јасно видљив из аката пословне политике и пословне праксе у последње три године и друго). Негативан закључак Народне банке Србије у погледу давања сагласности за стицање власништва у банци свакако не значи да подносилац захтева за стицање власништва у банци не почује успешно или у складу са прописима.

Због свих наведених разлога, Народна банка Србије не може учинити доступним тражену информацију из разлога што представља службену тајну и зато што интереси заштићени Законом претежу над интересима тражиоца информације да му се омогући остваривање права на њихов приступ.

Имајући у виду све наведено, као и члан 16. став 10. Закона, којим је предвиђено да ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију документа – дужан је да донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења – одлучено је као у диспозитиву овог решења.

Поука о правном леку:

Против овог решења може се изјавити
жалба поверионику за информације од
јавног значаја – у року од 15 дана
од дана пријема решења.

Г. бр. 15173
29. децембра 2010. године
Београд

По овлашћењу гувернера

